



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 254/2020-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. júna 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Petra Molnára predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť spoločnosti MBB a. s., Československej armády 26, Banská Bystrica, IČO 36 039 225, zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Martin Kováčik, s. r. o., Tajovského 3, Banská Bystrica, v mene ktorej koná advokát JUDr. Martin Kováčik, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 61 Ek 318/2019 z 20. februára 2020 a takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť spoločnosti MBB a. s. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

## **O d ô v o d n e n i e :**

### **I.**

#### **Skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia**

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. apríla 2020 doručená ústavná sťažnosť spoločnosti MBB a. s., Československej armády 26, Banská Bystrica, IČO 36 039 225 (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 61 Ek 318/2019 z 20. februára 2020 (ďalej len „uznesenie okresného súdu II“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že spoločnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „pôvodná oprávnená“) sa návrhom na vykonanie exekúcie z 20. februára 2019 v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „Exekučný poriadok“) domáha proti sťažovateľke (povinnej) vymoženía úrokov z omeškania (podľa špecifikácie v návrhu na vykonanie exekúcie, pozn.) s príslušenstvom, a to na základe notárskej zápisnice č. N 1775/2016, NZ 51108/2016, NCRls 52122/2016 z 5. decembra 2016 (ďalej len „notárska zápisnica“) spísanej notárkou JUDr. Zorou Belkovou. V danej exekučnej veci sa na okresnom súde konanie vedie pod sp. zn. 61 Ek 318/2019.

3. Okresný súd vykonaním exekúcie poveril súdnu exekútorku JUDr. Janu Debnárovú, [REDAKOVANÉ] (ďalej len „súdna exekútorka“), ktorá sťažovateľku (povinnú) upovedomila o začatí exekúcie upovedomením

pod sp. zn. 337 EX 121/2019, 61 Ek 318/2019 z 11. marca 2019 doručeným sťažovateľke 12. marca 2019.

4. Sťažovateľka písomným podaním doručeným súdnej exekútorke 25. marca 2019 podala návrh na zastavenie exekúcie, ktorý odôvodnila tým, že vymáhaný nárok zanikol vzdaním sa, resp. odpustením dlhu zo strany pôvodnej oprávnenej.

5. Okresný súd uznesením sp. zn. 61 Ek 318/2019 z 22. mája 2019 (ďalej len „uznesenie okresného súdu I“) vydaným súdnym úradníkom návrh sťažovateľky na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a pôvodnej oprávnenej priznal proti sťažovateľke náhradu trov konania o návrhu na zastavenie exekúcie v sume 466,88 €.

6. Sťažovateľka proti uzneseniu okresného súdu I podala riadne a včas sťažnosť – prostriedok procesnej obrany, ktorá bola uznesením (sudcu) okresného súdu II ako nedôvodná zamietnutá a súčasne bol spoločnosti [REDAKOVANÉ], Radlická 3185/1c, Praha, Česká republika (právna nástupkyňa pôvodnej oprávnenej na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 27. januára 2020, pozn.), priznaný proti sťažovateľke nárok na náhradu trov sťažnostného konania v sume 466,88 €. Uznesenie okresného súdu I v spojení s uznesením okresného súdu II nadobudlo právoplatnosť 4. marca 2020.

7. Sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti okrem iného uviedla:

*„... Sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu... zo dňa 22.05.2019 sťažovateľ podal z dôvodu, že Uznesenie... považoval za nedostatočne odôvodnené a teda nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Strohé odôvodnenie tohto rozhodnutia in concreto k prejednávanej veci obsahujú len body 23. a 24. rozhodnutia. Sťažovateľ tvrdil zánik vymáhaného práva, čo je dôvodom na zastavenie exekúcie, a k písomnej forme tohto úkonu sa vyjadril a odôvodnil, prečo považuje podmienky pre vzdanie sa nároku za splnené. K tejto argumentácii sa súd v uznesení... zo dňa 22.05.2019 nevyjadril vôbec, taktiež neuviedol, prečo nevykonával dôkazy uvádzané sťažovateľom.*

... Na tomto mieste sťažovateľ považuje za vhodné zdôrazniť, že súčasťou práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1 čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd), a v rámci neho práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, sa súd síce nemusí zaoberať každou argumentáciou strany konania a vykonať každý ňou navrhnutý dôkaz, avšak musí odôvodniť, prečo na argumentáciu neprihliadal a prečo dôkazy nevykonal. O to viac, že argumentácia i dôkazy smerovali k odôvodneniu zániku vymáhaného práva, ktorá je v tomto konaní otázkou zásadnou.

... Neodôvodnené alebo nedostatočne odôvodnené rozhodnutie nedovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako si súd ich vec vyložil a ako aplikoval príslušné právne a procesné predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní vo veci samej. Len v prípade, ak by Sťažovateľ vedel dôvody, pre ktoré súd na jeho argumenty neprihliadal a dôkazy nevykonal, mohol proti nim účinne argumentovať v sťažnosti ako riadnom opravnom prostriedku...

... Až v Napadnutom rozhodnutí o opravnom prostriedku sa súd snaží odôvodnením svojho rozhodnutia sanovať uvedenú vadu rozhodnutia Okresného súdu... zo dňa 22.05. 2019, čo však prípustné nie je. Akceptácia takéhoto postupu by v konečnom dôsledku znamenala, že je z ústavnoprávneho hľadiska akceptovateľné akokoľvek odôvodnené, resp. i vôbec neodôvodnené prvoinštančné rozhodnutie.

... Napadnuté rozhodnutie teda už z dôvodu, že sa ním potvrdzuje ústavne nekonformným spôsobom odôvodnené rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, nemôže byť z hľadiska ústavných práv Sťažovateľa akceptovateľným... “

8. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„I. Základné právo Sťažovateľa na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základné právo Sťažovateľa na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia a právo na spravodlivý proces podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 61Ek 318/2019 zo dňa 20. februára 2020 porušené boli.

*II. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 61Ek 318/2019 zo dňa 20. februára 2020 sa zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie.*

*III. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vo vyčíslenej výške, ktoré je Okresný súd Banská Bystrica povinný uhradiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“*

## **II.**

### **Relevantná právna úprava**

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

11. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,

b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,

- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

13. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

14. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

### **III.**

#### **Ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a samotné posúdenie veci ústavným súdom**

15. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Predmetom ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu a základného práva vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom podľa ústavy a tiež aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa dohovoru uznesením okresného súdu II.

16. Kľúčová námietka sťažovateľky spočíva v tvrdení, že napriek nepreskúmateľnosti uznesenia okresného súdu I vydaného súdnym úradníkom pre nedostatok dôvodov najmä z dôvodu nevysporiadania sa argumentáciou sťažovateľky k zániku vymáhaného nároku a neuvedeniu dôvodov, pre ktoré jej návrhom na vykonanie

dôkazov nevyhoveli, sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu I okresný súd, resp. jeho sudca uznesením okresného súdu II ako nedôvodnú zamietol.

17. Podľa právneho názoru sťažovateľky je neprípustné, aby absencia riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia uznesenia okresného súdu I vydaného súdnym úradníkom bola nahradená odôvodnením uznesenia (sudcu) okresného súdu II.

18. Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou konštatuje, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sú obdobné záruky, že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom postupom ustanoveným zákonom. Z uvedeného dôvodu v týchto právach nemožno vidieť podstatnú odlišnosť (II. ÚS 27/07).

19. Ústavný súd konštantne judikuje, že súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, preto postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (porovnaj napríklad *Georgidas v. Grécko* z 29. 5. 1997, Recueil III/1997).

20. V zmysle § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

22. Podľa § 239 ods. 1 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť je prípustná sťažnosť.

23. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

24. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

25. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

26. Vzhľadom na charakter námietok sťažovateľky ústavný súd zdôrazňuje svoju stabilnú judikatúru, podľa ktorej odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (II. ÚS 78/05), pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok.

27. Uvedené však platí analogicky, aj pokiaľ ide o rozhodnutia vydané súdnymi úradníkmi a rozhodnutia sudcov toho istého súdu rozhodujúcich o sťažnostiach – prostriedku procesnej obrany proti uzneseniam vydaným súdnymi úradníkmi.

28. Ústavný súd poukazuje aj na relevantnú časť odôvodnenia uznesenia okresného súdu I:

*„... 20. v... notárskej zápisnici konštatuje, že povinný uznáva svoj dlh voči oprávnenému v plnom rozsahu, čo do dôvodu aj výšky. Povinný v predmetnej notárskej zápisnici výslovne podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku vyhlásil, že v prípade, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, súhlasí s vykonateľnosťou notárskej zápisnice a s exekúciou na podklade notárskej zápisnice, ktorá je exekučným titulom...*

22. Podľa § 574 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže s dlžníkom dohodnúť, že sa vzdáva svojho práva, alebo že dlh odpúšťa; táto dohoda sa musí uzavrieť písomne...

23... V konkrétnom prípade medzi účastníkmi konania nebola uzavretá žiadna písomná dohoda na základe ktorej by oprávnený odpustil povinnému dlh (úroky z omeškania). Na základe tejto skutočnosti oprávnený má nárok na úrok z omeškania, v tomto prípade nedošlo k účinnému vzdaniu sa práva oprávneného na úrok z omeškania. Súd na zver poukazuje na čl. VII. horeuvedenej notárskej zápisnice, v ktorej je uvedené, že povinný (dlžník) vyhlasuje, že výslovne súhlasí s tým, že v prípade nezaplatenia dlžnej sumy spolu s príslušenstvom úrokmi z omeškania vyčíslenými ku dňu 05.12.2016 vo výške 11.245,22 Eur a úrokmi z omeškania zo sumy 34.176,40 Eur vo výške 9 % odo dňa 06.12.2016 do dňa zaplatenia, a to v celej výške Osobe oprávnenej najneskôr do 28.02.2017, stáva sa táto notárska zápisnica vykonateľným exekučným titulom pre vykonanie exekúcie podľa § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku...“

29. V uznesení okresného súdu II, ktorým bola zamietnutá sťažnosť sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu I vydanému súdnym úradníkom, sudca okresného súdu okrem iného uviedol:

«... 35... Pokiaľ ide o prejav vôle právneho predchodcu oprávneného, ktorým sa v prípade uhradenia istiny pohľadávky v termíne do 28.02.2017 vzdáva práva na zaplatenie príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania), tak písomná forma je dodržaná v jeho Vyhlásení zo dňa 05.02.2016 podpísanom konateľom právnym predchodcom oprávneného [REDAKOVANÉ] a táto skutočnosť nie je ani v konaní sporná. Podľa povinného písomná forma jeho úkonu, ktorým mal prijať návrh oprávneného na uzavretie dohody o vzdaní sa práva, má byť dodržaná práve podpísaním notárskej zápisnice, keď exekučný titul mal byť spísaný len preto, že právnym predchodcom oprávneného bolo podpísané vyhlásenie o vzdaní sa práva. Súd však s takýmto názorom povinného nemôže súhlasiť, pretože v samotnej notárskej zápisnici je príslušenstvo presne vymedzené a pokiaľ povinný chcel byť viazaný návrhom právneho predchodcu oprávneného na vzdanie sa práva na zaplatenie úrokov z omeškania v prípade uhradenia istiny do určeného termínu, mal túto skutočnosť pri spisovaní notárskej zápisnice namietat tak,

aby uvedená časť pohľadávky nebola zahrnutá do predmetu plnenia. Inými slovami povedané exekučný súd chce zdôrazniť, že pri spisovaní notárskej zápisnice je povinný „dominus litis“, ktorý stanovuje vykonateľný nárok a preto je to on a jeho zodpovednosť, ako tento nárok vymedzí. Z tohto dôvodu povinný mohol a mal svoj súhlas s prijatím návrhu na uzavretie dohody o vzdaní sa práva výslovne uviesť do notárskej zápisnice a len v tom prípade by bolo možné vyhovieť dôvodom obrany povinného uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie.

36... možno konštatovať, že nebola dodržaná písomná forma dohody o vzdaní sa práva, čoho následkom je, že takáto dohoda nevznikla... Nakoľko nedošlo k platnému prijatiu návrhu právneho predchodcu oprávneného na uzavretie dohody o vzdaní sa práva, tento bol oprávnený svoj návrh odvolať, čo aj urobil, a to písomným úkonom zo dňa 23.11.2018 označeným ako Odvolanie návrhu na uzavretie zmluvy, keď podľa pečiatky prijatie tohto Odvolania návrhu na uzavretie zmluvy povinný potvrdil dňa 23.11.2018. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie NS ČSR z 10.11.1926, sp. zn. RV I 471/26, Vážny č. 6455/1926, v zmysle ktorého „Na odpustenie dlhu sa vyžaduje, aby bolo prijaté dlžníkom. Dokiaľ sa tak nestalo, možno ho jednostranne odvolať.“

37... rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, ktorý v rozsahu vyše 2 strán A4 (body 15 až 24 odôvodnenia) riadne a dostatočne odôvodnil, prečo obrana povinného o zániku práva v dôsledku uzavretia dohody o vzdaní sa práva uvedená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník nemusel a ani nedal odpoveď na každú námietku, resp. argument uvedený v návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ale len na tie, ktoré sú právne, skutkovo i dôkazne relevantné... a za vadu konania nemožno považovať to, že vyšší súdny úradník k neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sťažovateľa...

38... zákonodarca... pri zachovaní práva vyjadriť sa stanovil v § 61k ods. 5 aké právne podklady má mať exekučný súd pre svoje rozhodnutie o návrhu na zastavenie exekúcie k dispozícii, čo bolo aj v tomto konaní dodržané. Teda ak vyšší súdny úradník pred rozhodnutím o návrhu na zastavenie exekúcie nepredložil vyjadrenie oprávneného povinnému a v uznesení neuviedol a neprihliadal na vyjadrenie povinného k vyjadreniu oprávneného zo dňa 01.04.2019, ktoré povinný sám predložil, neporušil ústavné práva

*povinného a neodňal mu možnosť konať pred súdom, navyše keď v danom vyjadrení neboli žiadne nové skutočnosti...*

*39... K procesným právam strany (účastníka) nepatrí, aby bol súdom vykonaný každý dôkaz, ktorý účastník považuje za významný. Rozhodovanie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, patrí iba súdu a nie účastníkovi konania (§ 185 CSP). Ak súd rozhodne, že navrhnuté dôkazy nevykoná, nejde bez ďalšieho o postup, ktorým bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom. V danom prípade mal súd záver o tom, že nedošlo k platnému vzdaniu sa práva preukázaný z vyjadrení účastníkov konania a listinných dôkazov notárskej zápisnice, vyhlásení o vzdaní sa práva a vykonanie ďalších dôkazov už nebolo potrebné, najmä keď ďalšie dôkazy (zápisnice...) ani nemali právnu relevanciu, keďže nemali žiaden súvis s prejednávanou vecou...»*

30. Po preskúmaní napadnutého uznesenia okresného súdu II ústavný súd argumentáciu sťažovateľky, podľa ktorej tým, že sa okresný súd, resp. jeho súdny úradník nevysporiadal s jej argumentáciou k zániku vymáhaného nároku a neuviedol dôvody, pre ktoré jej návrhom na vykonanie dôkazov nevyhovelo, uznesenie okresného súdu II opierajúce sa v podstatnej časti o odôvodnenie uznesenia okresného súdu I trpí nedostatkom riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia, nevyhodnotil ako spôsobilú spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov okresného súdu. Odôvodnenie uznesenia okresného súdu II je v súlade s § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, keďže sudca okresného súdu sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením, ktoré formuloval súdny úradník, a to je podľa názoru ústavného súdu presvedčivé a zrozumiteľné a konanie nevykazuje znaky podstatných pochybení procesného charakteru. Navyiac, sudca okresného súdu na zdôraznenie správnosti uznesenia okresného súdu I vydaného súdnym úradníkom uviedol aj ďalšie dôvody, ktoré ho viedli k zamietnutiu sťažnosti, preto ústavný súd nevidí žiadny relevantný dôvod na prehodnocovanie záverov rozhodnutí všeobecných súdov. Skutočnosť, že sťažovateľka sa s názorom okresného súdu nestotožňuje, nepostačuje na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný

súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a s právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

31. Podľa názoru ústavného súdu už súdny úradník okresného súdu dal jasnú, zrozumiteľnú a vyčerpávajúcu odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, keď s poukazom na vyhlásenie sťažovateľky v notárskej zápisnici, podľa ktorého tam špecifikovaný dlh vrátane úrokov z omeškania vymáhaných na jej základe v danej exekučnej veci proti pôvodnej oprávnenej uznáva v celom rozsahu, čo sa týka dôvodu aj sumy, a v prípade, že sťažovateľka tento svoj dlh riadne a včas, t. j. do 28. februára 2017, nesplní, súhlasí s tým, aby táto notárska zápisnica bola podľa § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku vykonateľným exekučným titulom, a súčasne v nadväznosti na to s poukazom na § 574 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov pre absenciu obligatórnej písomnej dohody o odpustení peňažného dlhu (v tomto exekučnom konaní vymáhaných úrokov z omeškania, pozn.) uzavretej medzi sťažovateľkou a pôvodnou oprávnenou, ustálil, že nárok pôvodnej oprávnenej na vymáhané úroky z omeškania nezanikol, a z tohto dôvodu návrh sťažovateľky na zastavenie exekúcie zamietol. Podľa názoru ústavného súdu je tento záver uznesenia okresného súdu I plne ústavne udržateľný.

32. Napokon v rámci odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu II sudca okresného súdu dodal, že síce písomné vyhlásenie pôvodnej oprávnenej z 5. decembra 2016 o odpustení úrokov z omeškania je jednostranným relevantným právnym úkonom, avšak tento bol pôvodnou oprávnenou odvolaný ešte pred tým, než by bol sťažovateľkou právne významným spôsobom prijatý, totiž zo samotnej notárskej zápisnice jeho prijatie tak, ako to tvrdí sťažovateľka, nie je možné vyvodiť už aj len preto, lebo v notárskej zápisnici sťažovateľka vyhlásila, že svoj dlh vrátane úrokov z omeškania vymáhaných na jej základe uznáva v celom rozsahu, čo sa týka dôvodu a sumy, t. j. obsah notárskej zápisnice, za ktorý zodpovedá so všetkým právnymi dôsledkami z toho plynúcimi sťažovateľka (povinná), popri obsahu vyhlásenia pôvodnej oprávnenej z 5. decembra 2016 nemôže obstať, a keďže tak k uzavretiu písomnej dohody o odpustení úrokov z omeškania nedošlo a vymáhaný nárok nezanikol, sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu I ako nedôvodnú zamietol.

V napadnutom uznesení okresného súdu II sudca rozsiahlou, zrozumiteľnou a logickou argumentáciou vysvetlil, z akého dôvodu námietka sťažovateľky o nepreskúmateľnosti uznesenia okresného súdu I pre nedostatok dôvodov neobstojí. Okrem toho sudca okresného súdu v rámci odôvodnenia uznesenia okresného súdu II s poukazom na § 200 Exekučného poriadku v spojení s čl. 9 CSP a na § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého „*Ak povinný navrhovateľ zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu..., do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.*“, t. j. na zákonom stanovené limity zásady kontradiktórnosti konania v rámci exekúcie, dostatočne vyčerpávajúcim spôsobom vysvetlil, prečo nepovažuje nedoručenie vyjadrenia pôvodnej oprávnenej k návrhu na zastavenie exekúcie sťažovateľke na účely zaujatia stanoviska a neprihliadnutie na obsah sťažovateľkou z vlastnej iniciatívy okresnému súdu doručeného vyjadrenia z 24. apríla 2019 k vyjadreniu pôvodnej oprávnenej z 1. apríla 2019 za porušenie zásady kontradiktórnosti konania, resp. princípu rovnosti zbraní. V závere sa sudca okresného súdu vysporiadal aj s návrhmi sťažovateľky na vykonanie ďalších dôkazov, keď konštatoval, že vzhľadom na neuzavretie písomnej dohody o odpustení úrokov z omeškania tieto sú nielen bez právnej relevancie, ale s prejednanou vecou nemajú ani žiadny súvis. Podľa ústavného súdu nijako nemožno dospieť k názoru, že by tento záver okresného súdu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie nezodpovedal požiadavkám ústavnosti z hľadiska namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu vrátane základného práva vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom podľa ústavy, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa dohovoru.

33. Ústavný súd považuje právne závery okresného súdu za ústavne súladnú interpretáciu a aplikáciu relevantnej právnej úpravy. Tieto závery považuje aj za ústavne plne udržateľné (m. m. IV. ÚS 420/2013); v okolnostiach posudzovanej veci napadnuté uznesenie okresného súdu II v spojení s uznesením okresného súdu I preto nemožno hodnotiť ako zjavne neodôvodnené a arbitrárne, ako to tvrdí sťažovateľka. Uvedené skutočnosti teda neumožňujú prijať záver o porušení označených základných práv

podľa ústavy a označeného práva podľa dohovoru napadnutým uznesením okresného súdu II.

Ústavný súd ústavnú sťažnosť už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

34. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd už ďalšími návrhmi sťažovateľky, t. j. návrhom na zrušenie uznesenia okresného súdu II a vrátenie mu veci na ďalšie konanie a návrhom na náhradu trov konania, nezaoberal.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2020

Luboš Szigeti  
predseda senátu